

ורחמיו על כל מעשיו

(1) מדרש רבה בראשית פרשה לג פסקה ג

ג) (תהלים קמה) טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו אמר ר' לוי טוב ה' לכל על הכל שהוא מעשיו אמר ר' שמואל טוב ה' לכל ורחמיו על הכל שהן מדותיו הוא מרחם רבי יהושע דסכנין בשם ר' לוי אמר טוב ה' לכל ומרחמיו הוא נותן לבריותיו רבי תנחומא ורבי אבא בר אבין בשם רב אחא למחר שנת בצורת באה והבריות מרחמין אלו על אלו והקב"ה מתמלא עליהן רחמים

ביומי דר' תנחומא היו צריכין ישראל לתענית אתון לגביה אמרין ליה ר' גזור תעניתא גזור תעניתא יום קדמאי יום ב' יום ג' ולא נחת מטרא עאל ודרש להון אמר להון בני התמלאו רחמים אלו על אלו והקב"ה מתמלא עליכם רחמים עד שהן מחלקין צדקה לעניים ראו אדם אחד נותן מעות לגרושתו אתון לגביה ואמרו ליה ר' מה אנן יתבין הכא ועבירתא הכא אמר להן מה ראיתם אמרו לו ראינו אדם פלוני נותן מעות לגרושתו שלח בתריהון ואייתיונו לגו ציבורא א"ל מה היא לך זו אמר לו גרושתי היא אמר לו מפני מה נתת לה מעות אמר לו רבי ראיתי אותה בצרה והתמלאתי עליה רחמים באותה שעה הגביה רבי תנחומא פניו כלפי מעלה ואמר רבון כל העולמים מה אם זה שאין לה עליו מזונות ראה אותה בצרה ונתמלא עליה רחמים אתה שכתוב בך חנון ורחום ואנו בני ידידיך בני אברהם יצחק ויעקב על אחת כמה וכמה שתמלא עלינו רחמים מיד ירדו גשמים ונתרוה [ונתרווח] העולם .

(3) תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף פה/א

[ייסורי] דרבי על ידי מעשה באו ועל ידי מעשה הלכו על ידי מעשה באו מאי היא דההוא עגלא דהווי קא ממטו ליה לשחיטה אזל תליא לרישיה בכנפיה דרבי וקא בכי אמר ליה זיל לכך נוצרת אמרי הואיל ולא קא מרחם ליתו עליה יסורין ועל ידי מעשה הלכו יומא חד הוה קא כנשא אמתיה דרבי ביתא הוה שדיא בני כרכושא וקא כנשא להו אמר לה שבקינהו כתיב ורחמיו על כל מעשיו אמרי הואיל ומרחם נרחם עליה